

Φακόχοιρος ὁ Αἰθιοπικός.

Τὸ ζῶον τοῦτο, τοῦ ὀπίου τὴν εἰκόνα παραθέτομεν ἐνταῦθα, ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν παχυδέρμων καὶ εἶναι ἐντόπιον τῆς Ἀφρικῆς. Εἶναι δὲ ζῶον τρομερὸν ὄχι μόνον εἰς τὴν θέαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν δύναμιν, διότι οὐναται ν' ἀντιπαραταχθῆ ἔπιτυχῶς καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ λέοντος. Οἱ δύο χαυλιόδοντες αὐτοῦ εἶναι ὄπλον τρομερὸν κατὰ παντὸς ἐχθροῦ, ἡ δὲ δύναμις τῶν μυῶν τοῦ λαιμοῦ του εἶναι τοσαύτη, ὥστε δύναται νὰ ἐμπήξῃ καὶ νὰ διασχίσῃ διὰ τῶν χαυλιόδοντων τούτων καὶ αὐτὸ τὸ δέρμα τοῦ ἐλέφαντος! ὥστε τοῦ λέοντος καὶ τῆς τιγρῆος ἡ δορὰ εἶναι ὡς λεπτὸν χαρτίον εἰς τὸ φοβερὸν τοῦτο ζῶον. Τοῦτο, ὡς φαίνεται, ἐννοεῖ καὶ αὐτὸς ὁ λέων καὶ διὰ τοῦτο ἀποφεύγει τὰς μετ' αὐτοῦ μάχας.

Μέχρι τοῦδε δύο μόνον τῶν ζῶων τούτων ἠδυνήθησαν νὰ συλλάβωσι ζῶντα, καὶ ταῦτα ἐστάλησαν εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον τῶν Παρισίων· διότι καὶ δυσκολώτατα συλλαμβάνεται καὶ οὐδεμίαν διάθεσιν δεικνύει πρὸς ἐξημέρωσιν τὸ ζῶον τοῦτο.

Ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὰ ἄλλα τοῦ γένους του, τὸ βύγχος του εἶναι τόσο ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν, ὥστε δι' αὐτοῦ δύναται νὰ ἀνασκάψῃ λάκκον ἰκανοῦ βάθους, πᾶ χρησιμεύει δὲ πρὸς ἀνεύρεσιν βολβῶν καὶ ριζῶν, δι' ὧν συνήθως τρέφεται.

Ἡ κεφαλὴ του εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε ἀναλογεῖ μὲ τὸ τρίτον περίπου τοῦ ὄλου σώματος, φέρει δὲ τοιαῦτα σαρκώδη καὶ ὀστεώδη παραρτήματα, ὥστε ἡ ὄψις του καθίσταται τῇ ἀληθείᾳ τρομακτικῇ.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Ἀνατολῆς.)

ΟΙ ΕΝΤΑΦΙΑΣΘΕΝΤΕΣ ΖΩΝΤΕΣ.

(Διήγημα Ἑλβετικόν.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν ὀρέων τῆς Γιούρας καὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς.

(Μετάφρασις ἐλευθέρα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.)

Τὸ ἀκόλουθον διήγημα πιθανὸν νὰ φανῇ εἰς πολλοὺς τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν παραδοξότερον ἢ ὥστε νὰ πιστευθῆ· ἀλλ' ὅμως ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ βεβαίως, ὅτι ἐγγράφῃ ἐπὶ τῇ βάσει πραγματικῶν γεγονότων, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὰ κυριώτατα αὐτοῦ μέρη εἶναι ἀληθές.

Ὅστιςδήποτε καὶ ἂν εἶδε τὰ ὄρη τῆς Γιούρας κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τοὺς ὑπερμεγέθεις σωροὺς τῆς χιόνος, ἤτις ἐπισπυρέεται εἰς τὰς φάραγγας καὶ ἐπὶ τῶν πλευρῶν αὐτῶν, δὲν δόγεται ν' ἀμφιβάλλῃ, ὅτι οἱ πτω-

χοὶ κτηνοτρόφοι τῶν μερῶν ἐκείνων εἶναι συχνότατα ἐκτεθειμένοι εἰς τρομεροὺς κινδύνους.

Ἡ Γιούρα συνίσταται ἐκ διαφόρων σειρῶν ὀρέων παραλλήλως πρὸς ἀλλήλας κειμένων, ἀφ' ὅπου ὁ ποταμὸς Ροδανὸς χύνεται εἰς τὴν λίμνην τῆς Γενεύης βορειανατολικῶς διὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ἑλβετίας, μέχρι τοῦ μέρους ἔνθα ὁ Ἄαρος χύνεται εἰς τὸν ποταμὸν Ρῆνον — διάστημα 30 περίπου μιλίων τὸ μῆκος καὶ 4-5 τὸ πλάτος.

Τὰ μέγιστα τῶν ὀρέων τούτων ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἑλβετιαν. αἱ δ' ὄψηλόταται κορυφαὶ καὶ οἱ κρημνωθέντα βράχοι καὶ κοιλάδες εὐρίσκονται πρὸς τὸ μέρος τῆς Γαλλίας.

Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων τούτων ἡ χιὼν διαρκεῖ καθ' ὄλον τὸ ἔτος· χλόη δὲ καὶ ἄνθη καὶ θάμνοι καταπράσινον εὐρίσκονται κατὰ τὴν ἀνοιξίαν καὶ τὸ θέρος μέχρι τῆς γραμμῆς, ἔνθα κατέρχεται ἡ χιὼν καὶ χρησιμεύουσι πρὸς νομῆν τῶν κτηνῶν καὶ τῶν αἰγῶν, τὰς ὁποίας οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν τούτων τρέφουσιν πρὸς κατασκευὴν τοῦ Ἑλβετικοῦ λεγομένου τυροῦ καὶ βουτύρου, ἅτινα εἶναι τόσο ἐπιζήτητα καθ' ὄλον τὸν κόσμον.

Μετὰ τοὺς μακροὺς καὶ σκοτεινοὺς μῆνας τοῦ χειμῶνος καὶ τὴν ἔναρξιν τῆς ἀνοιξίας, ἡ χιὼν ἀρχομένη νὰ διαλύεται, κατέρχεται ἐν εἶδει βρύακων εἰς τὰς μετὰ τῶν ὀρέων κοιλάδας καὶ μεταβάλλει τὸ πρόσωπον τῆς μέχρι τοῦδε νεκρᾶς κατὰ τὸ φαινόμενον καὶ ἀχάριτος γῆς εἰς λειβάδιον πλήρες ζωῆς καὶ ὀραιότητος, κεκαλυμμένον ὑπὸ χλόης καὶ ἀνθέων.

Τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀναμένει μετὰ πολλῆς ἀνυπομονησίας ὁ πτωχὸς κτηνοτρόφος, καὶ μετὰ χαρᾶς ἀνοίγων τὰς θύρας τοῦ κτηνοστασίου του, ὁδηγεῖ τὴν ἀγέλην του πρὸς τὰς πρασίνους ἐκείνας βοσκάς, αἷτινες φαίνονται μακρόθεν τόσο ὀραταὶ εἰς τὸ ὄμμα καὶ τόσο ἐλκυστικαὶ εἰς τὰ ἐπὶ τοσοῦτους μῆνας διὰ ξηροῦ χόρτου τρεφόμενα κτήνη. Εἶναι λίαν εὐχάριστον νὰ βλέπῃ τις τὰ σκιρτήματα καὶ ν' ἀκούῃ τοὺς μυκηθμοὺς καὶ τὰ βελάσματα τῶν βοῶν καὶ τῶν αἰγῶν, ἐνῶ σπύδου πρὸς τὰς ἀγαπητὰς ἐκείνας πρασινάδας! Τὰ ἄλογα ἐκείνα ζῶα φαίνονται καλῶς γνωρίζοντα τί εἶναι ἀποτεταμειμένον δι' αὐτὰ εἰς τὰ ὄψη ἐκείνα καὶ διὰ τοῦτο τρέχουσι μετὰ σπουδῆς πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἀδιαφοροῦντα διὰ τὸ ἀνωφερές καὶ ἀπόκρημνον τῆς ἀναβάσεως.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἀνόδου πρὸς τὰ ὄρη εἶναι ἡμέρα πανηγύρεως διὰ τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων. Ὅθεν καὶ χαιρετῶσι τὴν ἔλευσιν αὐτῆς μὲ τὴν αὐτὴν χαρὰν, μεθ' ἧς τὰ κτήνη των, ἂν καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ὀρέων διαμονὴ των ἦν εἶδος τι ἐξορίας καὶ ἀπομονώσεως

ἀπὸ τοῦ λοιποῦ κόσμου, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἔτι τῶν οἰκογενειῶν των.

Εἰς μέρος τι κατάλληλον ἐπὶ τῶν ὀρέων ἕκαστος κτηνοτρόφος ἔχει τὸ κτηνοστάσιόν του, τοῦ ὁποῖου οἱ μὲν τοίχοι εἶναι κατασκευασμένοι ἐκ λίθων μεγάλων, ἢ δ' ὀροφή ἐκ δοκῶν ἐλάτης, πλησίον ἀλλήλων τεθειμένων, ἐπὶ τῶν ὑποίων τίθενται κατὰ σειρὰν σχίζαι. ἢ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης καὶ ἐπ' αὐτῶν λίθοι μεγάλοι, οἵτινες κρατοῦσιν αὐτὰς εἰς τὴν θέσιν των ἀπὸ τῶν ἀνέμων, καὶ οὕτω καθιστῶσι τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κτηνοστασίου ἀδιάβροχον.

Τὸ ἐσωτερικὸν τῶν τοιούτων κτηνοστασίων διαιρεῖται εἰς τρία μέρη. Τὸ πρῶτον εἶναι τὸ κυρίως κτηνοστάσιον, ἧτοι τὸ μέρος ἐνθα σταλίζουσι τὰ κτήνη κατὰ τὴν νύκτα. Τὸ δεύτερον εἶναι τὸ ἐργαστήριον, ἐνθα κατασκευάζεται ὁ τυρὸς, τὸ βούτυρον κλπ. καὶ τὸ τρίτον τὸ μαγειρεῖον, ὅπερ χρησιμεύει καὶ ὡς κοιτῶν διὰ τοὺς κτηνοτρόφους, μὴ φέρον ἄλλο ἔπιπλον εἰμὴ δέμα τι ἀχύρου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου κατακλίνεται ὁ πτωχὸς ἐκείνος κτηνοτρόφος καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐκεῖ διαμονῆς του.

Εἰς τὸ μαγειρεῖον ὑπάρχει εὐρεῖα τις ἐστία μετὰ καπνοδόχης, καὶ εἰς αὐτὴν κρέματα δι' ὀλύσεως μέγας λέβης, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου κατασκευάζεται ὁ τυρὸς.

Ὁ χρόνος τῆς ἐπὶ τῶν ὀρέων διαμονῆς των διαρκεῖ περίπου 4—5 μῆνας καὶ κατ' αὐτὸν σπανιότατα βλέπουν ἄλλο πρόσωπον ἐκτὸς τῶν κατὰ τύχην ἐπισκεπτομένων τὰ ὄρη ἐκεῖνα περιηγητῶν· συνήθως δὲ κατέρχονται κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Δένου, ἧτις συμπίπτει μὲ τὴν 9ην Ὀκτωβρίου, καὶ εἶναι ὡς ἡ τῆς ἀνόδου των ἡμέρα χαρᾶς, διότι οἱ ἀπόντες πατέρες, σύζυγοι καὶ ἀδελφοὶ ἐπανέρχονται εἰς τοὺς κόλπους τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν μετὰ τοῦ προϊόντος τῶν κτηνῶν των εἰς βούτυρον καὶ τυρῶν, τὰ ὁποῖα μεταφέρουσιν εἰς τὰς γειτονικὰς πόλεις πρὸς πώλησιν ἡμιῦ μὲ τὰ ἐργόχειρα, τὰ ὁποῖα κατασκευάζουσιν ἐκ ἔβλου, ἢ σκαλίζουσιν ἐπὶ ἔβλου κατὰ τὸν χειμῶνα, ὅταν δὲν δύνανται νὰ κάμωσιν ἐργασίαν τινὰ ἐκτὸς τοῦ οἴκου.

Ὁ χειμῶν προσεῖ χρησιμεύει καὶ ὡς χρόνος διδασκαλίας τῶν παιδιῶν, διότι ἕνεκα τῆς χιόνος δὲν δύνανται νὰ συνέρχωνται εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα καὶ ἀναγκάζονται νὰ μελετῶσι καὶ νὰ διδάσκωνται ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑπὸ τῶν γονέων των.

Μὲ ὄλην δὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν πτωχείαν, οἱ ὄρειοι ἐκεῖνοι εἶναι ἀγαθοὶ ἄνθρωποι καὶ σπανίως συμβαίνουν μεταξὺ των ἐγκλήματα. Τὰ ἦθη των εἶναι ἀπλοῖκά καὶ καθαρὰ, ἢ δὲ ζωὴ των ἀγνή καὶ ἀνυπόκριτος· πάντες δ' οἱ ἐπισκεφθέντες αὐτοὺς ἔπαινοῦσι τὴν κοσμιότητα καὶ καθαρότητα τῶν οἰκιῶν των καὶ τὴν

φιλοφροσύνην καὶ τὴν εὐσέβειαν, ἅτινα ἐπικρατοῦσι παρ' αὐτοῖς. (ἀκολουθεῖ.)

Πτελέα.

Μετὰ τὴν ὄρην ἔρχεται ἡ πτελέα κατὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν χρησιμότητα. Εἶναι δ' ἡ πτελέα, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐκ τῆς προκειμένης εἰκόνας, δένδρον ὀψικόρυφον καὶ ὠραῖον τὴν ὄψιν, ῥίπτει δὲ καὶ βαθεῖαν σκιάν, ὑπὸ τὴν ὁποῖαν ἄνθρωποι καὶ ζῶα εὐρίσκουσιν ἀναφυχὴν κατὰ τὰς θερμὰς ὥρας τοῦ ἔτους.

Τὸ ἔβλον τῆς πτελέας, ὡς καὶ τὸ τῆς δρυὸς, εἶναι ἐν χρήσει πρὸς ναυπηγίαν καὶ κατασκευὴν ἄλλων πραγμάτων, ἀπαιτούντων σκληρὸν καὶ διαρκὲς ἔβλον, μὴ σχιζόμενον, οὐδὲ ῥηγνυόμενον εὐκόλως.

Ἡ πτελέα εἶναι δένδρον ἀπαντῶμενον εἰς ἀπάσας τὰς ἡπείρους τῆς γῆς· ἐν Κίνα μάλιστα οἱ Κινεῖοι διὰ συρμάτων καὶ ἄλλων μᾶσων, ὅταν ἡ πτελέα ἦναι νεαρὰ καὶ ὁ κορμὸς καὶ οἱ κλώνοι τῆς τρυφεροῦ καὶ εὐλόγηστοι, μεταποιοῦσιν αὐτὴν εἰς ποικίλα, παράξενα καὶ φαντασιώδη σχήματα.

Εἰς τινὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, ὡς λ. χ. τὴν Ἀγγλίαν κλπ. ὑπάρχουσι πτελέαι ὑπερμεγέθεις καὶ παρὰ νάρχαιαι. (Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)